

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 110537/2026

Sp. zn.:

S-MHMP 483792/2025/STR

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Zuzana Lovíšková

236 00 4784

Počet listů/příloh: **10/0**

Datum:

10. 2. 2026

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **na základě odvolání Veolia Energie Praha, a. s., IČ 03669564, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby, sp. zn. SZ MCP6 174993/2024/Štr, čj. MCP6 1079534/2024 ze dne 9. 12. 2024**, kterým byla k žádosti stavebníka, Mgr. Jakuba Tomana, nar. 30. 4. 1982, bytem Mařákova 272/5, Praha 6, zastoupeného Ing. Pavlem Rousem IČ 43937560, s místem podnikání Na Blatech 453, Měšice u Prahy, § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 a ustanovení § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, povolena stavba označená jako „*Instalace plynové kondenzační kotelny III. kategorie v objektu č. p. 1091 na pozemku parc. č. 628, v k. ú. Dejvice, ul. Jugoslávských partyzánů 11, Praha 6*“, spočívající v osazení dvou plynových kondenzačních kotlů Buderus GB272-85 PN6 o výkonu cca à 80 kW a dvou zásobníků pro ohřev teplé vody, v plynové kotelně umístěné v 1. PP objektu,

rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu tak, že **odvolání zamítá** a odvoláním napadené **rozhodnutí** Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby, sp. zn. SZ MCP6 174993/2024/Štr, čj. MCP6 1079534/2024 ze dne 9. 12. 2024, **potvrzuje**.

Za účastníka řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu se v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu označuje Mgr. Jakub Toman, nar. 30. 4. 1982, bytem Mařákova 272/5, Praha 6.

Odůvodnění:

Proti shora citovanému rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále jen stavební úřad), podala odvolání společnost Veolia Energie Praha, a. s., IČ 03669564, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1 (dále jen odvolatel), jako účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě (rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 9. 12. 2024, odvolání bylo do datové schránky Úřadu městské části Praha 6 doručeno dne 13. 12. 2024). Odvolatel s vydáním odvoláním napadeného rozhodnutí nesouhlasí. K obsahu odvolání a jednotlivým odvolacím námitkám viz níže.

K odvolání se vyjádřil stavebník, Mgr. Jakub Toman, nar. 30. 4. 1982, bytem Mařákova 272/5, Praha 6, podáním ze dne 20. 12. 2024, učiněným prostřednictvím zmocněnce, Ing. Pavla Rouse IČ 43937560, s místem podnikání Na Blatech 453, Měšice u Prahy.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu (dále jen odvolací správní orgán), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející v rozsahu uvedeném v ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení přezkouvává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkouvává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Z předloženého spisového materiálu byly zjištěny následující skutečnosti (kráceno):

Dne 17. 5. 2024 byla podána žádost o stavební povolení pro předmětnou stavbu.

Opatřením sp. zn. SZ MCP6 174993/2024/OV/Štr, čj. MCP6 260099/2024 ze dne 15. 7. 2024 stavební úřad v souladu s ustanovením § 112 odst. 1 stavebního zákona oznámil známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení ve věci předmětné stavby a v souladu s ustanovením § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a od ústního jednání, neboť poměry na staveništi mu byly dobře známy a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Současně určil lhůtu (10 dnů ode dne doručení písemnosti), do kdy mohou účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány závazná stanoviska. Zároveň upozornil, že k později uplatněným námitkám a závazným stanoviskům nebude přihlédnuto. Účastníky řízení a dotčené orgány poučil o podmínkách pro uplatňování námitek podle ustanovení § 114 odst. 1 a odst. 2 stavebního zákona, tzn. ke kterým námitkám při svém rozhodování přihlíží a ke kterým nikoliv a dále o formálních požadavcích na uplatňované námitky (§ 114 odst. 1 stavebního zákona).

Práva účastníka uplatnit námitky využil účastník řízení, společnost Veolia Energie Praha, a. s. (zde odvolatel), podáním ze dne 23. 7. 2024.

K námitkám se vyjádřil stavebník podáním datovaným dne 30. 7. 2024, učiněným prostřednictvím zmocněnce.

Dne 10. 12. 2024 bylo vydáno odvoláním napadené rozhodnutí sp. zn. SZ MCP6 174993/2024/Štr, čj. MCP6 1079534/2024 ze dne 9. 12. 2024, jehož přezkoumání, jako i přezkoumání řízení, které jeho vydání předcházelo, je předmětem tohoto rozhodnutí o odvolání.

Odvolací správní orgán k věci uvádí:

Dne 1. 7. 2024 nabyl plné účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb. se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení bylo zahájeno dne 17. 5. 2024, řízení se dokončuje podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále též „stavební zákon“). Pro posuzování a postupy v řízení se uplatní vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, obě ve znění účinném do 31. 12. 2023 a nařízení Rady hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy – PSP).

Předmětem stavebního řízení je změna stávající dokončené stavby, bytového domu č. p. 1091 na pozemku parc. č. 628 v k. ú. Dejvice, Jugoslávských partyzánů 11, Praha 6, a to stavební úpravy související se změnou zdroje vytápění. V současné době je objekt zásobován teplem ze systému soustavy zásobování tepelnou energií (SZTE) od společnosti Veolia Energie Praha, a.s.

Z výkresové části doložené projektové dokumentace (viz výkres č. C.4) stávající napojení předmětného bytového domu na SZTE slouží pouze pro tento odpojovaný objekt. Objekt bude od stávající přípojky SZTE odpojen tak, že přívodní parní a kondenzátní potrubí tepelné parovodní přípojky, která je v neprůlezném kanálku přivedena na patu objektu č. p. 1091 v k. ú. Dejvice, bude na vstupu do objektu demontováno a zaslepeno. Na odbočce parovodní přípojky z řadu bude uzavírací armatura uzavřena a zaslepena. Měřič tepla bude demontován a předán majiteli, společnosti Veolia Energie Praha, a.s.

Kondenzační plynová kotelna bude realizována v předávací stanici tepla pára/voda – stávající místnost v 1. PP objektu, ve vlastnictví stavebníka. Domovní rozvody, na které se bude napojovat nový zdroj tepla, jsou ve vlastnictví stavebníka. Plynová kotelna bude ohřívat topnou vodu pro teplovodní vytápění objektu a dále bude zajišťovat přípravu teplé vody s akumulací v zásobníkových ohřivačích teplé vody s topnými vložkami. Je navržena kaskáda dvojice kondenzačních plynových kotlů Buderus GB272-85 PN6 o výkonu à 84,5 kW (při teplotním spádu 50/30°C) a 80 kW (při teplotním spádu 80/60°C). Podle produkce NO_x spadá navržený kotel s nízkým obsahem škodlivin s hodnotami NO_x pod 50 mg/kWh, do 6. emisní třídy. Navržený kotel je jedním z nejmodernějších zařízení s velmi nízkými emisemi škodlivin, splňujícími požadavek nej přísnější šesté emisní třídy NO_x. V kotelně budou kromě dvou plynových kondenzačních kotlů a dvou zásobníků pro ohřev teplé vody, umístěny expanzní nádoby, čerpadla, hydraulická výhybka, sdružený rozvaděč elektro a systém měření a regulace pro automatický chod plynové kotelny, vybaven hlásičem poruchových stavů.

Stavební úpravy zahrnují vyzdění vstupního prostoru s protipožárními dveřmi a provedení drobných úprav pro přívod větracího a spalovacího vzduchu a pro odvod spalin, které budou vyvedeny nad střechu objektu.

Odvolací správní orgán k účastenství odvolatele v předmětném řízení uvádí:

Změna zdroje vytápění by z hlediska stavebního zákona vyžadovala minimálně ohlášení stavebnímu úřadu, neboť se nejedná o stavební úpravy splňující parametry ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona (zasahuje se do nosných konstrukcí, když dochází k vyzdění vstupního prostoru v nosné zdi pro protipožární dveře), avšak s ohledem na ustanovení § 7 odst. 9 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, jež stanoví, že *„Změna způsobu vytápění budovy připojené na soustavu zásobování tepelnou energií může být provedena pouze na základě povolení podle*

stavebního zákona...“, lze tuto změnu zdroje vytápění provést pouze na základě stavebního řízení (§ 108 stavebního zákona). Žádost o stavební povolení nutno projednat postupem podle ustanovení § 111 až § 115 stavebního zákona, v rámci kterého odvolatel mohl podle ustanovení § 114 odst. 1 tohoto zákona uplatňovat svá práva účastníka řízení, vyplývající mu z ustanovení § 109 písm. d) stavebního zákona jako vlastníkovu dotčené infrastruktury u stavby, na které má být změna provedena. Taxativní výčet podkladů, které mají být připojeny k žádosti o stavební povolení, stanoví § 110 odst. 2 stavebního zákona. Rozsah a obsah projektové dokumentace k vydání stavebního povolení je stanoven v příloze č. 12 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

Podle ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona „Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. ... Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první ..., se nepřihlíží.“ Citované zákonné ustanovení tedy neopravňuje osobu v postavení účastníka řízení podle ustanovení § 109 stavebního zákona k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství. Odvolatel může být dotčen na právech k tepelnému zařízení, pokud jsou na tomto jeho zařízení či technologii činěny nějaké zásahy.

Podle § 2 odst. 2 písm. c) bod 11. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se pro účely tohoto zákona v teplárenství rozumí „rozvodným tepelným zařízením zařízení pro dopravu tepelné energie tvořené tepelnými sítěmi, předávacími stanicemi a tepelnými přípojkami; předávací stanice nebo tepelná přípojka jsou částí rozvodného tepelného zařízení v případě, že k nim má distributor tepelné energie vlastnické nebo užívací právo; částí rozvodného tepelného zařízení jsou s ním související řídicí a zabezpečovací systémy a systémy přenosu dat,“.

Podle § 2 odst. 2 písm. c) bod 15. energetického zákona se pro účely tohoto zákona v teplárenství rozumí „tepelnou přípojkou část tepelné sítě, která umožňuje dodávku tepelné energie pouze pro jeden objekt“.

Odvolatel byl zahrnut do okruhu účastníků řízení. Vzhledem k tomu, že je zde potenciální možnost, že na zařízení odvolatele, nebo přípojce, by mohly být činěny zásahy a také s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 10. 11. 2016, čj. 7 As 73/2016 - 27, v němž je uvedeno: „Podle judikatury Nejvyššího správního soudu svědčí žalobci jako vlastníkovu a provozovateli soustavy zásobování tepelnou energií (dále „SZTE“) postavení účastníka řízení, pokud má zamýšlený stavební záměr zasáhnout do stávajících rozvodů v domě, na které je dosud napojena žalobcova SZTE. Za této situace totiž hrozí, že žalobcova práva budou prováděnou stavbou přímo dotčena.“, lze posoudit, že odvolateli účastenství v řízení svědčí.

Jak již bylo uvedeno, odvolatel ve stavebním řízení není oprávněn k podání jakýchkoliv námitek. Může uplatnit námitky, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství (§ 114 odst. 1 stavebního zákona), tzn. odvolatel může být dotčen na právech k tepelnému zařízení (pokud se jedná o jeho vlastnictví), pokud jsou na tomto jeho zařízení či technologii činěny nějaké zásahy. Má tak právo brojit např. proti poškození nebo znehodnocení tepelné přípojky či zařízení.

Odvolací správní orgán k odvolacím námitkám (kráceno při zachování věcného obsahu) uvádí:

- námitka – Energetický posudek není zpracován v souladu s právními předpisy – Žadatel předložil v rámci řízení o vydání Závazného stanoviska a Řízení o vydání stavebního povolení vadný Energetický posudek, který vykazuje řadu formálních i věcných vad a nedostatků, pro které nemůže být považován za řádný dokument ve smyslu § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší a ani za řádný dokument ve smyslu § 9a zákona o hospodaření energií.

Energetický posudek neobsahuje ekologické hodnocení, což je v rozporu s § 7 odst. 3 písm. c) vyhlášky o EP, ve znění účinném ke dni zpracování EP. Podle přílohy č. 6 vyhlášky o EP se pro potřeby vypracování EP podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona o hospodaření energií provádí posouzení ekologické proveditelnosti způsobem stanoveným podle jiného právního předpisu upravujícího energetickou náročnost budov, tedy podle § 7 odst. 3 vyhlášky č. 78/2013 Sb., o energetické náročnosti budov, ve znění účinném ke dni zpracování Energetického posudku.

Náklady – V rozporu s ustanovením § 77 odst. 5 energetického zákona jsou v Energetickém posudku zohledněny náklady na odpojení od SZTE, jejichž výše je projektové dokumentací uvedena v částce 50 000 Kč). Z důvodu nutné demontáže kompletní přípojky do objektu v délce cca 35 m, se odhadované náklady na demontáž blíží k 1 000 000 Kč. Dle Energetického posudku vychází náklady na „opravy a údržbu“ výměňkové stanice 3,5x vyšší než u plynové kotelny. Při započítání investice 1 000 000 Kč do výměňkové stanice, není možné, aby náklady na provoz výměňkové stanice byly mnohonásobně vyšší než u plynové kotelny. Dále jsou v Energetickém posudku uvedeny vyšší náklady na spotřebu elektrické energie pro provoz výměňkové stanice než plynové kotelny. Ze zkušeností víme, že provoz plynové kotelny má větší náklady na spotřebu elektrické energie. Rovněž náklady na revize budou vyšší oproti výměňkové stanici (např. revize kotlů, plynu, detektory plynu). Energetický posudek uvažuje stejné náklady na projekt, povolení a inženýrskou činnost u plynové kotelny i výměňkové stanice. Reálně budou náklady u výměňkové stanice nižší než u plynové kotelny. V energetickém posudku jsou chybně uvedeny ceny za dodávku tepelné energie ze systému SZTE. V posudku jsou přiloženy ceníky Pražské Teplárenské. Společnost Veolia Energie Praha má vlastní ceníky na dodávky tepelné energie. Energetický posudek počítá se spotřebou z SZTE 2x vyšší, než je reálná spotřeba objektu. Po započítání reálných provozních nákladů a kompletních investic nutných s instalací daného výkonu (kapacita přípojky plynu) budou vycházet investiční a provozní náklady výrazně výše a tím musí zákonitě vyjít ekonomická NEVÝHODNOST nové plynové kotelny oproti stávajícím dodávkám s SZTE.

Odvolací správní orgán předně uvádí, že z námítky není zřejmé, **jak odvolatel jejím uplatněním může být přímo dotčen na svých vlastnických nebo jiných věcných právech k jeho tepelnému zařízení nebo přípojce.**

Navíc námitce nelze přisvědčit. Ustanovení § 7 vyhlášky o EP, tj. vyhlášky č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku a o údajích vedených v Systému monitoringu spotřeby energie, ve znění pozdějších předpisů, neobsahuje žádné odstavce, natož pak „odst. 3 písm. c)“. Odkaz na toto ustanovení, týkající se účinnosti vyhlášky, je tudíž zmatečný.

Stejně tak zmatečné je i tvrzení, že „Podle přílohy č. 6 Vyhlášky o EP se pro potřeby vypracování Energetického posudku podle ust. § 9a odst. 2 písm. a) zákona o hospodaření energií provádí posouzení ekologické proveditelnosti“, neboť Příloha č. 6 vyhlášky č. 141/2021 Sb. se týká „Posouzení ekonomické

přijatelnosti využití tepelné energie ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem a podmínky pro vstupy podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona“.

A v neposlední řadě je zmatečný i odkaz na ustanovení „§ 7 odst. 3 vyhlášky č. 78/2013 Sb., o energetické náročnosti budov“. Vyhláška č. 78/2013 Sb. byla s účinností od 1. 9. 2020 zrušena a nahradila ji vyhláška č. 264/2020 Sb., o energetické náročnosti budov (účinnost od 1. 9. 2020). Vyhláška č. 78/2013 Sb. se navíc týkala vypracování PENB, nikoliv energetického posudku.

Energetický posudek ev. č. 590927.0, založený ve spise, byl zpracovaný dne 2. 5. 2024 Ing. Miluší Drmlovou, Ph. D., oprávnění Ministerstva průmyslu a obchodu k výkonu činnosti č. 0429.

Podrobnosti energetického posudku stanovuje vyhláška č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku a o údajích vedených v Systému monitoringu spotřeby energie, ve znění pozdějších předpisů, (platná a účinná v době zpracování EP), a to v ustanovení § 4.

Ustanovení § 4 písm. c) vyhlášky č. 141/2021 Sb. stanoví: „Energetický posudek ve vztahu k předmětu a účelu zpracování posudku obsahuje tyto podrobnosti: hodnocení ekologické proveditelnosti, které se provádí podle ekologického hodnocení uvedeného v příloze č. 9 k této vyhlášce pro energetický posudek podle § 9a odst. 1 písm. d) a § 9a odst. 2 písm. b) až d) zákona“.

V posuzované věci nebyl předmětný Energetický posudek zpracovaný *podle § 9a odst. 1 písm. d) a § 9a odst. 2 písm. b) až d) zákona* (myšleno zákona č. 406/2006 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů), ale podle ustanovení § 9a odst. 2 písm. a) zákona č. 406/2000 Sb., jež stanoví: „Energetický posudek je možné zajistit také pro posouzení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, v souladu se zvláštním právním předpisem“, kterým je zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Skutečnost, že předmětný Energetický posudek byl zpracovaný podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona č. 406/2000 Sb., je zřejmá z jeho titulního listu, kde je tato skutečnost deklarována (viz A.1).

Lze posoudit, že ustanovení § 4 písm. c) vyhlášky č. 141/2021 Sb. na předmětný Energetický posudek doložený v řízení a zpracovaný podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona č. 406/2000 Sb., nedopadá. Předložený Energetický posudek ekologické hodnocení obsahovat nemusí.

Jak již bylo uvedeno výše, odvolatel jako osoba v postavení účastníka řízení podle ustanovení § 109 odst. 1 stavebního zákona není oprávněn k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství, jak je uvedeno např. v rozsudku NSS ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 4 As 209/2018, podle něhož „S ohledem na výše uvedené plně ob stojí závěr krajského soudu, že námitka stěžovatelky ohledně náležitostí energetického posudku nemohla být uplatněna s ohledem na ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona. Krajský soud ani žalovaný se tudíž vůbec nemusely věcně zabývat námitkou stěžovatelky, že nebyla splněna podmínka stanovená v § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší spočívající v předložení energetického posudku k prokázání ekonomické nepřijatelnosti. Ustanovení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší vskutku nezakládá žalobkyni žádné veřejné subjektivní právo zásobovat fyzické či právnické osoby tepelnou energií (proti jejich vůli), ani právo, aby jako vlastník SZTE vystupovala k ochraně veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší, jak již přílehavě konstatoval krajský soud. [...] Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona „účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu

nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námítkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námítkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží.“ Toto ustanovení tedy neopravňuje osobu v postavení účastníka řízení podle § 109 písm. e) a f) stavebního zákona k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jejich účastenství (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS.). Stěžovatelka se tedy nacházela ve specifickém postavení v tom směru, že nebyla stavebníkem, jemuž by bylo vydané stavební povolení přímo adresováno. Toto postavení stěžovatelky ve správním řízení vymezuje okruh jejích práv uvedený ve výše zmíněné právní úpravě, a tím i okruh námitek, jež je stěžovatelka oprávněna vznášet.“

Pokud jde o námitku směřující vůči nízkým nákladům na odpojení v energetickém posudku, tuto nelze z výše uvedených důvodů podřadit pod námítky, které jsou dle ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona přípustné, neboť není zřejmé, jak jsou uplatněním uvedené námítky přímo dotčena vlastnická nebo jiná věcná práva odvolatele.

Podle ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, „*Právnícká a fyzická osoba je povinná, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.*“. Z citovaného ustanovení vyplývá, že k posouzení toho, zda využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné, se prokazuje výhradně energetickým posudkem zpracovaným podle zákona o hospodaření energií; stavební úřad, odvolací správní orgán ani orgán ochrany ovzduší nejsou k tomuto posouzení příslušné.

Jak již bylo uvedeno, součástí předloženého spisového materiálu je Energetický posudek ev. č. 590927.0 ze dne 2. 5. 2024, zpracovaný Ing. Miluší Drmlovou, Ph. D., oprávnění Ministerstva průmyslu a obchodu k výkonu činnosti č. 0429, se závěrem: „Energetický posudek prokázal, že **využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií** nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, **není** pro povinnou osobu **ekonomicky přijatelné**. Žádná z variant využití soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, nemá vyšší čistou současnou hodnotu než varianta využití stacionárního zdroje. **Energetický posudek potvrzuje projektové řešení.**“.

Energetický zákon neukládá ekonomické posouzení přijatelnosti zásobování teplem z SZTE nebo stacionárního zdroje provozovateli SZTE, a proto mu ani nemůže zakládat procesní právo účastníka řízení uplatnit námítky proti tomu, jakým způsobem ekonomicky přijatelnější řešení zásobování teplem prokazuje stavebník. Viz též judikatura Nejvyššího správního soudu, jak je patrné z řady rozsudků (sp. zn. 4 As 124/2017, 1 As 258/2015, 4 As 70/2015, 1 As 4 As 209/2018, čj. 7 As 108/2010 - 71, čj. 9 As 52/2011 - 159, čj. 5 As 82/2013 - 56, čj. 10 As 84/2014 - 59 vše na www.nssoud.cz), které se zabývají změnou způsobu vytápění, kde Nejvyšší správní soud kromě jiného opakovaně konstatuje, že ekonomickou přijatelnost změny způsobu vytápění je třeba posuzovat z hlediska práv stavebníka, neboť vůči němu zákon o ochraně ovzduší, konkrétně ustanovení § 16 odst. 7, stanoví pro stavebníka, který mění způsob vytápění, benevolenci přechodu na jiný zdroj vytápění slovy „*je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky*

přijatelné“ (dle aktuálního znění „kdy energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií ... není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné“).

Z předloženého energetického posudku vyplynula ekonomická nepřijatelnost stávajícího způsobu dodávky energie od SZTE oproti navrženému řešení – vybudování samostatného zdroje vytápění. Autor energetického posudku odpovídá za správnost jeho vypracování, stejně tak za správnost jednotlivých vstupních údajů. Stavební úřad v daném případě není způsobilý ani oprávněný jakkoliv zpochybňovat správnost výpočtů, vstupních údajů a závěry energetického posudku. Stavební úřad, odvolací správní orgán, ale ani odvolatel nedisponují odbornými znalostmi, které by je opravňovaly k posuzování, zda je doložený energetický posudek zpracován správně. Navíc žádný právní předpis neupravuje, co má být do nákladů započítáváno. Odvolatel ve stavebním řízení není účastníkem řízení na základě posuzování ekonomické přijatelnosti změny způsobu vytápění pro stavebníka.

V této souvislosti lze poznamenat, že podle ustanovení § 13a odst. 1 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energie, ve znění pozdějších předpisů, kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, nad dodržováním ustanovení zákona o hospodaření energie, tedy i kontrolu energetických posudků, provádí Státní energetická inspekce, a to na podnět kohokoli.

Odvolací správní orgán v této souvislosti opakovaně uvádí, že není zřejmé, **jak odvolatel uplatněním uvedené námitky může být dotčen na svých právech** a poukazuje na rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2014, čj. 10 As 84/2014-59, který se vyslovil k otázce ekonomické nepřijatelnosti takto: „Ve stavebním řízení o změně způsobu vytápění vedeného podle § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, ve spojení s § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, není provozovatel soustavy zásobování tepelnou energií účastníkem řízení na základě posuzování ekonomické přijatelnosti změny způsobu vytápění pro stavebníka.“.

Obdobnou námitkou, týkající se toho, že stavebník musel prokázat ekonomickou nepřijatelnost zásobování teplem ze SZTE a stavební úřad byl povinen výpočty stavebníka ověřit, se zabýval NSS i v rozsudku ze dne 8. 3. 2018, čj. 9 As 140/2017 - 29. Kasační soud zde odůvodňuje, že „jde o námitku nad rámec § 114 odst. 1 stavebního zákona, k níž správní orgány nemusí přihlížet.“.

Podle rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2015, čj. 4 As 174/2015-39 „Ve stavebním řízení nejsou předmětem posuzování žádosti o stavební povolení otázky ekonomické výhodnosti či nevýhodnosti stavby“, z rozsudku dále vyplývá, že „právo uplatňovat jiné námitky stěžovateli nepřiznává ani energetický zákon. Podle § 77 odst. 5 tohoto zákona je nezbytné projednat změnu vytápění stavby ve stavebním řízení. To znamená, že energetický zákon ve své první podmínce – provedení stavebního řízení – nedává stěžovateli více práv, než má ve stavebním řízení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s důvodem svého účastenství.“. (Pozn.: povinnost projednat změnu vytápění stavby ve stavebním řízení nyní vyplývá z § 7 odst. 9 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, jež stanoví: „Změna způsobu vytápění budovy připojené na soustavu zásobování tepelnou energií může být provedena pouze na základě povolení podle stavebního zákona a za podmínky, že nedojde ke zvýšení hodnot ukazatele energetické náročnosti budovy celkové dodané energie nebo primární energie z neobnovitelných zdrojů energie; to neplatí, pokud stávající způsob vytápění není možné nadále využívat. Splnění podmínky podle věty předchozí dokládá stavebník průkazem energetické náročnosti budov k žádosti o povolení. V případě budovy s více bytovými jednotkami, která je připojena na soustavu zásobování tepelnou energií, lze změnu způsobu vytápění povolit pouze pro celou budovu.“) Od 1. 1. 2022 se změna způsobu vytápění budov

připojených na centrální zdroj tepla řídí zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, povoluje se postupem podle stavebního zákona, k tomu se dokládají průkazy energetické náročnosti budovy (PENB) a podle typu zdroje vytápění je nebo není třeba dokládat stanovisko orgánu ochrany ovzduší podle zákona č. 201/2012 Sb. v příslušném znění. Od 1. 1. 2024 se vydávají jen stanoviska ke zdrojům vyjmenovaným v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, což není posuzovaný případ, neboť v posuzované věci jsou navrženy 2 kotle o jmenovitém příkonu 0,017 MW (celkový příkon 0,034 MW) a z bodu 1.1. Přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší je zřejmé že vyjmenovanými stacionárními zdroji jsou kotle o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně.

V posuzované věci, kdy žádost byla podána dne 17. 5. 2024 a jedná se o nový stacionární zdroj, který není uvedený v Příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší, byl stavebník povinen stavebnímu úřadu doložit pouze 2 průkazy PENB ohledně energetické náročnosti budovy (pro stávající stav a navrhovaný stav). Ty jsou ve spise založeny (viz PENB evid. č. 591293.0 a evid. č. 591293.1, oba vypracované dne 3. 5. 2024 Ing. Miluší Drmlovou, Ph. D.) a je z nich patrné, že celková dodaná energie navrhovaného stavu je nižší než stávajícího.

Pokud tedy nelze ekonomické zájmy odvolatele v řízení zohlednit, nemůže odvolatel namítat ani nesprávný způsob doložení nákladů na vytápění z jiného zdroje, jak je tomu v odvolací námitce (viz rozsudek NSS čj. 7As 108/2010).

Odvolací správní orgán nemá pochybnosti o tom, že se stavební úřad posouzením ekonomické nepřijatelnosti změny zdroje vytápění zabýval důsledně. Jeho odůvodnění je logické a přezkoumatelné. Lze konstatovat, že ekonomická nepřijatelnost zachování SZTE byla doložením předmětného energetického posudku prokázána.

Námítka je nedůvodná.

- *námítka – Energetický posudek není zpracován v souladu s Metodickou pomůckou Ministerstva životního prostředí k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem (dále jen „Metodická pomůcka“). Ministerstvo životního prostředí vydalo v lednu 2017 Metodickou pomůcku pro účely hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem. Tato Metodická pomůcka je určena mimo jiné jako návod pro zpracovatele energetických posudků. Třebaže Metodická pomůcka není dokumentem s právní silou, jedná se o tzv. soft law, neboli doporučené postupy, které by měly být v zájmu jednotné a řádné správní praxe při zpracovávání a posuzování energetických posudků respektovány. Tak tomu ovšem v posuzovaném případě není. V další části námítky odvolatel poukazuje na to, co je dle Metodické pomůcky nutné v Energetickém posudku zohlednit, mj. náklady na odstranění tepelné přípojky, jak je vyžadováno § 77 odst. 5 energetického zákona. Odvolatelka dále poukazuje na zpracovaný energetický posudek, který dle jejího názoru neprokázal ekonomickou nepřijatelnost a podrobně rozebírá jednotlivé části posudku, které považuje za nesprávné a vytýká mu, že byl vypracován v rozporu s metodikou MŽP.*

Odvolací správní orgán předně uvádí, že z námítky není zřejmé, **jak odvolatel jejím uplatněním může být přímo dotčen na svých vlastnických nebo jiných věcných právech k jeho tepelnému zařízení nebo přípojce.**

Doložený Energetický posudek ev. č. 590927.0 ze dne 2. 5. 2024, zpracovaný Ing. Miluší Drmlovou, Ph. D., je podle údajů v něm obsažených posudkem podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož energetický posudek je možné zajistit také pro posouzení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, v souladu se zvláštním právním předpisem. Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, vyžaduje doložit ekonomickou přijatelnost. Kritéria ekonomické přijatelnosti nejsou žádným právním předpisem specifikována. Energetický posudek vypracovaný dle vyhlášky č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku a o údajích vedených v Systému monitoringu spotřeby energie, ve znění pozdějších předpisů, vychází z kritérií uvedených v Příloze č. 8 vyhlášky č. 141/2021 Sb. s tím, že hlavním rozhodovacím kritériem pro výběr optimální varianty je kritérium čistá současná hodnota (NPV_{Th}) na konci doby hodnocení T_h a doplňujícími kritérii jsou vnitřní výnosové procento (IRR) a reálná doba návratnosti (T_d).

Metodická pomůcka Ministerstva životního prostředí (na kterou odkazuje odvolatel) k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem (viz https://www.mzp.cz/cz/ekonomicka_prijatelnost_vyuziti_tepla), není určena pro stavební úřady. Závaznost postupu podle ní není vymahatelná a kontrola postupu dle ní stavebnímu úřadu ani odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší.

Na stránkách Ministerstva životního prostředí (MŽP) je mj. uvedeno: „*Metodická pomůcka je určena právníky a fyzickými osobám, které jsou povinny podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, u nových staveb nebo při změnách staveb stávajících využít pro vytápění teplo ze SZTE nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Dále je určena orgánům ochrany ovzduší, které se zabývají povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší. Je návodem autorizovaným osobám ke zpracování odborných posudků podle zákona o ochraně ovzduší a zpracovatelům energetických posudků podle zákona o hospodaření energií.*“. Z výše uvedeného vyplývá okruh subjektů, kterým je metodika MŽP určena jako pomůcka, pro stavební úřady závazná není. Odvolací správní orgán pro úplnost uvádí, že stavební úřady nespadají do kompetence Ministerstva životního prostředí a metodika jako taková není závazným právním dokumentem. Odvolatel nemá právo, aby jako vlastník SZTE vystupoval k ochraně veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší.

Pro úplnost nutno poznamenat, že Metodická pomůcka odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, byla publikována ve věstníku Ministerstva životního prostředí č. 1/2017. V podkladech pro vypracování energetického posudku je Metodická pomůcka Ministerstva životního prostředí k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, uvedena (viz část B.2 Podklady a dokumentace pro vypracování EP). Z uvedeného vyplývá, že zpracovatelka energetického posudku z uvedeného metodického pokynu při zpracování posudku vycházela.

K námitce v části týkající se zpochybňování doloženého energetického posudku a nákladů viz vypořádání předchozí odvolací námitky.

Námitka je nedůvodná.

- *námitka – Stavební úřad by se měl v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu a Ministerstva životního prostředí zabývat posouzením ekonomické (ne)přijatelnosti odpojení*

stavby od SZTE a měl by věcně přezkoumat závěry Energetického posudku. Odvolatel cituje rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze kterých vyplývá, že o splnění podmínky ekonomické nepřijatelnosti dosavadního zásobování teplem ze SZTE a ekonomicky výhodnějším zásobování teplem z vlastního zdroje stavebníka, je povinen si učinit úsudek stavební úřad.

Odvolací správní orgán opakovaně uvádí, že energetický zákon neukládá ekonomické posouzení přijatelnosti zásobování teplem ze SZTE nebo stacionárního zdroje provozovateli SZTE, a proto mu ani nemůže zakládat procesní právo účastníka řízení uplatnit námitky proti tomu, jakým způsobem ekonomicky přijatelnější řešení zásobování teplem prokazuje stavebník. A taktéž opakovaně uvádí, že nemá pochybnosti o tom, že se stavební úřad posouzením ekonomické nepřijatelnosti změny zdroje vytápění zabýval důsledně a úsudek si učinil. Jeho odůvodnění je logické a přezkoumatelné. Lze konstatovat, že ekonomická nepřijatelnost zachování SZTE byla doložením předmětného energetického posudku prokázána, věcný přezkum Energetického posudku stavebnímu úřadu nepřísluší a v této souvislosti odkazuje na odůvodnění předchozích odvolacích námitek výše.

Námítka je nedůvodná.

- *námítka – Nezákonnost závazného stanoviska – Závazné stanovisko je nezákonné, neboť Správní orgán při vydávání Závazného stanoviska vycházel z Energetického posudku, který nebyl zpracován v souladu s právními předpisy a Metodickou pomůckou. Povolení instalace lokálního tepelného plynového zdroje je v rozporu se zákonem a ochraně ovzduší a zákonem o hospodaření energií, jelikož dochází ke zvýšení počtu tepelných zdrojů. Instalace dalšího lokálního zdroje znečištění ovzduší je způsobila zhoršit emisní podmínky v lokalitě. I když nový stacionární zdroj na zemní plyn má dostatečnou účinnost a nízké emise, není navržené odpojení stavby od SZTE v souladu s veřejným zájmem, neboť v posuzované lokalitě dojde při odpojení ke zvýšení emisí a nedůvodnému vzniku dalších zatížení životního prostředí. Jednoznačně dojde ke zhoršení imisní situace. Vzhledem k dopravnímu vytížení lokality a dalšímu rozvoji zástavby je jakékoliv neopodstatněné zvýšení emisí nepřípustné. Nad rámec zákona o ochraně ovzduší musí příslušný orgán také přihlížet k podmínkám uvedeným v Metodické pomůcce, neboť ta v čl. 1 uvádí, že je určena „orgánům ochrany ovzduší (krajským úřadům a obecním úřadům s rozšířenou působností), které se budou zabývat povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší“. Účastník také poukazuje na povinnost stavebního úřadu, která mu vyplývá z § 149 odst. 8 správního řádu: „Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.“ Z textace tohoto ustanovení je zřejmé, že se jedná o povinnost správního orgánu (a nikoliv o „pouhé“ oprávnění, které by záviselo na volné úvaze správního orgánu). Účastník proto požaduje, aby stavební úřad dal podnět příslušnému správnímu orgánu k zahájení přezkumného řízení ohledně závazného stanoviska a vyčkal jeho rozhodnutí (tj. aby do vydání rozhodnutí v přezkumném řízení přerušil probíhající řízení).*

Odvolací správní orgán předně uvádí, že z námitek není zřejmé, **jak odvolatel jejím uplatněním může být přímo dotčen na svých vlastnických nebo jiných věcných právech k jeho tepelnému zařízení nebo přípoje.**

Z námitek není zřejmé, které závazné stanovisko má odvolatel na mysli. Odvolatel závazné stanovisko, které má být údajně nezákonné, nespecifikoval. Námítka je v tomto směru nekonkrétní. Není povinností

odvolacího správního orgánu dovozovat, které závazné stanovisko měl odvolatel na mysli a toto za něj dohledávat. Z formulace námitky se lze pouze domnívat, že by se mělo jednat o souhlasné závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 6, odboru dopravy a životního prostředí, čj. MCP6 117556/2024 ze dne 11. 4. 2024, kde pod bodem 5. dotčený orgán posuzoval záměr z hlediska ochrany ovzduší a mj. uvedl: „...emise benzo(a)pyrenu ze spalování zemního plynu jsou zanedbatelně nízké, a to do té míry, že v emisní bilanci ČR nejsou emise ze spalování zemního plynu vůbec hodnoceny. Vzhledem k tomu, že koncentrace dalších hodnocených látek se s rezervou pohybují pod úrovní platných imisních limitů, pak lze v případě instalace plynového kotle s výše uvedenými parametry předpokládat, že při odkouření nad střešní část objektu budou na okolní zástavbě dosahovány nízké imisní příspěvky. Po posouzení imisního zatížení lokality lze konstatovat, že vliv záměru se na ovzduší v dané lokalitě výrazným způsobem negativně neprojeví. S ohledem na technické parametry nově umísťovaného zdroje lze předpokládat pouze zanedbatelné příspěvky ke stávajícímu znečištění ovzduší v lokalitě záměru.“ Z výše uvedeného lze dovodit, že obava odvolatele ze zatížení životního prostředí a zhoršení imisní situace v důsledku změny zdroje vytápění je lichá.

K tvrzením týkajícím se údajně vadného Energetického posudku a Metodické pomůcky odvolací správní orgán odkazuje na odůvodnění příslušné odvolací námitky tohoto rozhodnutí o odvolání výše.

K požadavku na přezkoumání výše uvedeného závazného stanoviska orgánu dotčeného na úseku ochrany ovzduší, z důvodu přezkumu vlivu stacionárního zdroje (kotle) na ovzduší, odvolací správní orgán uvádí: Jak je vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 4 As 209/2018, ustanovení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší nedává odvolateli jako vlastníkovu SZTE právo vystupovat k ochraně veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší.

K této otázce se vyslovil NSS již v rozsudku NSS ze dne 30. 4. 2015, čj. 4 As 70/2015, kde uvedl, že »stěžovatelka (v obdobném postavení jako zde odvolatel) nebyla oprávněna hájit veřejné zájmy, tedy ochranu ovzduší, a proto ani její odvolací důvody směřující k přezkumu závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany ovzduší nebyly relevantní. Nebyl tedy důvod k postupu odvolacího orgánu podle § 149 odst. 4 správního řádu« (dnes § 149 odst. 7 správního řádu). Stejně tak NSS v rozsudku ze dne 29. 9. 2016, čj. 9 As 238/2015 - 42 uvedl: „Krajský soud ve vztahu k namítanému porušení § 149 odst. 4 správního řádu správně dovodil, že nebyla-li oprávněna hájit veřejné zájmy a nesměřují-li její odvolací námitky týkající se nezbytnosti přezkumu uvedených stanovisek nadřízeným správním orgánem k ochraně jejích věcných práv, nestíhala žalovaného povinnost iniciovat přezkumné řízení uvedených stanovisek.“. Proto odvolací správní orgán s odkazem na uvedený judikát NSS konstatuje, že nebyl povinen požádat nadřízený dotčený orgán o jeho přezkoumání.

Pro úplnost lze uvést, že doložené závazné stanovisko orgánu dotčeného z hlediska ochrany ovzduší reflektuje požadavek ustanovení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší. Závazné stanovisko je souhlasné a týká se posouzení vlivu umístění nového stacionárního zdroje znečištění ovzduší, kterým jsou 2 plynové kondenzační kotle typu Buderus GB272-85kW, každý s tepelným příkonem cca 80 kW, s velmi nízkými emisemi škodlivin, splňujícími požadavek nejpřísnější 6. emisní třídy NO_x a splňující limity na ochranu ovzduší v dané lokalitě. Stanovisko konstatuje, že provoz navržených spalovacích zdrojů bude charakterizován nízkými až zanedbatelnými imisními příspěvky a předmětný zdroj nebude mít významný vliv na kvalitu ovzduší ve svém okolí.

Námitka je nedůvodná.

- *námítka – Neúplnost projektové dokumentace – Projektová dokumentace je neúplná, neboť podmínky odpojení stavby od SZTE nejsou v projektové dokumentaci dostatečně řešeny, a navíc je v rozporu s Energetickým posudkem. Projektová dokumentace odpojení od SZTE by měla obsahovat technický návrh odpojení či změn, který bude zahrnovat zejména nutné stavební práce související s odpojením, demontáž samostatné tepelné přípojky pro stavbu, vyregulování soustavy po odpojení a případně jiné práce, činnosti a technické zásahy související s odpojením konkrétního odběrného tepelného zařízení od rozvodného tepelného zařízení. Součástí této dokumentace by měla být projektová dokumentace posouzení dimenze rozvodů z hlediska optimální rychlosti proudění v parní síti a také kapacity odvodňovacích armatur, v níž bude posuzován také vliv odpojení či změny způsobu vytápění na stabilitu provozu zbývajících zařízení, popř. posuzována potřeba jeho nezbytných úprav, jež budou změnou vyvolány tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost a plynulost dodávek tepelné energie ostatním klientům účastníka. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona platí, že veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje. Zákonodárce tak jednoznačně deklaruje nutnost zabývat se při odpojení odstraněním tepelné přípojky. Účastník jako provozovatel rozvodného zařízení trvá na tom, aby byla o tuto dokumentaci doplněna projektová dokumentace předložená žadatelem. Účastník přitom poukazuje na rozhodnutí stavebního úřadu Krajského úřadu Ústeckého kraje č. j. 128/UPS/2011-2 ze dne 18. 5. 2011, podle kterého platí, že má-li být realizována nová stavba tak, že funkční existence této stavby je vázána na technologické odpojení od stavby stávající, musí být projektová dokumentace komplexní a musí řešit tuto problematiku dostačujícím způsobem tak, aby bylo zřejmé, že stavbu podle této dokumentace lze vůbec provést a funkčně dokončit. SZTE je rovněž stavbou a náleží jí odpovídající ochrana, a to i veřejnoprávní formou. V projektové dokumentaci chybí vyjádření Státní energetické inspekce k záměru.*

Tvrzení odvolatel nelze přisvědčit. Předložená projektová dokumentace zpracovaná podle Přílohy č. 12 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, je dostatečná a obsahuje dostatečné informace o způsobu odpojení. Ve výkresové části dokumentace, viz výkres č. C. 4 SITUACE – INŽENÝRSKÉ SÍTĚ, je zakresleno odpojení parovodní přípojky na obou svých koncích a v Poznámce je zde uvedeno: „*Tepelnou parovodní přípojku odpojit v odbočné šachtě, armatury uzavřít a zaslepit; parní a kondenzátní potrubí na vstupu do objektu bude demontováno a zaslepeno.*“. Rovněž v textové části dokumentace je popis navrženého řešení s postupem provádění (viz bod B.2.6 Souhrnné technické zprávy). projektová dokumentace pro stavební povolení dostačujícím způsobem řeší odpojení bytového domu č. p. 1091 v k. ú. Dejvice od SZTE. V doložené dokumentaci je odpojení od SZTE řešeno dostatečným způsobem a lze posoudit, že je proveditelné a je z něj zřejmé, že nedochází k propojení obou systémů.

Vlastní odpojení od SZTE ani demontáž rozvodného tepelného zařízení, demontáž tepelné přípojky ani případná demontáž technologického zařízení, není předmětem odvoláním napadeného rozhodnutí, neboť úpravy vnitřních instalací podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, stejně jako případné odstranění tepelné přípojky, která je stavbou, jež podle § 103 odst. 1 písm. e) bod 10. stavebního zákona, nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení, a podle § 128 odst. 1 stavebního zákona nevyžaduje ani ohlášení, pokud v ní není obsažen azbest. Případná

demontáž stávajícího zařízení rozvodného tepelného zařízení nespadá do režimu stavebního zákona. Jelikož vlastní odpojení není předmětem stavebního povolení, není opodstatněné požadovat doložení projektové dokumentace k odpojení. Stavební úřad řeší pouze ty otázky, které upravuje stavební zákon.

Otázku distribuce nákladů upravenou v ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona, tj. skutečnost, že *náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje*, stavebník nerozporuje. Z dikce tohoto ustanovení však rozhodně nevyplývá, že „Zákonodárce tak jednoznačně deklaruje nutnost zabývat se při odpojení odstraněním tepelné přípojky.“. Toto ustanovení totiž nepředepisuje povinnost vytěžit/odstranit tepelnou přípojku.

Ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona zní: „Veškeré vyvolané *jednorázové náklady na provedení změny způsobu dodávky nebo změny způsobu vytápění a rovněž náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje*. Náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení zahrnují rovněž zůstatkovou cenu tepelné přípojky a předávací stanice evidovanou v účetnictví dodavatele tepelné energie ke dni odpojení od rozvodného tepelného zařízení, pokud slouží k dodávce tepelné energie výhradně tomu, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.“ Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, že je vztaženo k úhradě nákladů spojených s odpojením od rozvodného tepelného zařízení, včetně nákladů spojených s odstraněním tepelné přípojky nebo předávací stanice, nikoliv k povinnosti tepelnou přípojku nebo předávací stanici odstranit.

Povinnost pro stavebníka snášet náklady související se změnou zdroje vytápění v souvislost s odpojením od SZTE či případným odstraněním tepelné přípojky či předávací stanice navíc nevyplývá ze stavebního zákona, ale z energetického zákona. Jedná se o soukromoprávní vztah mezi stavebníkem a odvolatelem jakožto dodavatelem tepla ze SZTE a stavebnímu úřadu nepřísluší řešit jak úhradu těchto nákladů, tak skutečnost, zda přípojka bude či nebude ve výsledku odstraněna. To záleží na domluvě stavebníka a odvolatele. Stavební úřad pouze posuzuje, zda je stavebníkem navržené řešení v souladu s právními předpisy a zda je proveditelné.

Ohledně možného ovlivnění parametrů teplovodní soustavy odvolací správní orgán uvádí, že rozvodné tepelné zařízení SZTE stávajícího dodavatele tepla musí být technicky připraveno na různé provozní stavy, včetně stavů, kdy např. vlivem zateplování objektů či klimatických podmínek dochází ke snižování odběrů jednotlivých připojených objektů a stavů, kdy některý z připojených objektů teplo vůbec neodebírá. Tento provozní stav je poté stejný se situací, kdy bude původně připojený objekt odpojen trvale, proto nemůže být rozvodné tepelné zařízení ovlivněno. Tepelné zařízení musí být funkční i při minimálním nebo nulovém odběru některého z objektů, např. při vysoké venkovní teplotě i v topné sezóně. Negativní ovlivnění provozních parametrů teplovodní soustavy po odpojení bytových domů lze vyřešit následným zaregulováním.

Požadavek odvolatele, aby součástí této dokumentace byla projektová dokumentace posouzení dimenze rozvodů z hlediska optimální rychlosti proudění v parní síti a také kapacity odvodňovacích armatur, v níž bude posuzován také vliv odpojení či změny způsobu vytápění na stabilitu provozu zbývajících zařízení, nemá oporu ve stavebním zákoně. Námitka odvolatele se týká technických problémů, k nimž dojde v jeho soustavě po odpojení. Netýká se projednávané otázky, kterou je změna stavby – stavební úprava, k čemuž

se vyjadřuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, viz rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2014, čj. 7 As 162/2014-34 „Co se týče různých problémů technického rázu, změny hydraulických parametrů, snížení provozuschopnosti SZTE, zvýšení měrných a tlakových ztrát a nárůstu nákladů na dopravu tepla, nejedná se podle Nejvyššího správního soudu o důsledky provedení stavebního záměru, nýbrž o důsledky ukončení soukromoprávního vztahu mezi provozovatelem SZTE a odběratelem. Jakkoliv je motivace stavebníka patrná a prováděná změna stavby má zřejmě vést k ukončení tohoto smluvního vztahu, jsou tyto skutečnosti na sobě zcela nezávislé. Stěžovatelkou uváděné důsledky zjevně nastanou i v případě, že by byl smluvní vztah ukončen, aniž by byl daný stavební záměr realizován.“. Stavební úřad řeší pouze ty otázky, které upravuje stavební zákon.

V této souvislosti lze pro úplnost uvést, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 29. 9. 2014, čj. 10 As 84/2014 - 59 „Nejvyšší správní soud nepřisvědčuje kasačnímu tvrzení, že ve stavebním řízení lze vedle fyzických zásahů do soustavy projednávat i dopady na SZTE jako celek v příslušné lokalitě. Ve stavebním řízení nejsou předmětem posuzování žádosti o stavební povolení otázky ekonomické výhodnosti či nevýhodnosti stavby pro stavebníka nebo jiné účastníky řízení. Námitky stěžovatele poukazující na dotčení SZTE jako celku, na případné (jen odhadované) zhoršení provozuschopnosti a ekonomiky provozu SZTE z důvodů měrných teplotních a tlakových ztrát, vyvolávajících nutnost přestavby SZTE svědčí o dopadu do ekonomické sféry stěžovatele jako dodavatele v důsledku ztráty jednoho z odběratelů tepelné energie. Ale i v případě, že by se dopady způsobené ztrátou části odběratelského řetězce promítly i do cen ostatních odběratelů tepelné energie ze SZTE, nešlo by o situaci vytvářející veřejný zájem, který by měl být chráněn ve stavebním řízení, nadto stěžovatelem jako podnikatelským subjektem, neboť ve stavebním řízení nejsou předmětem posouzení ekonomické zájmy účastníků řízení.“. Přestože dle stávající právní úpravy se již posuzuje ekonomický zájem stavebníka (ekonomická nepřijatelnost zachování stávajícího způsobu vytápění ze SZTE), správnímu orgánu nenáleží zkoumat následky dopadu odpojení pro ostatní odběratele tepla ze SZTE. Takový požadavek nemá oporu v zákoně.

Případné spory o výši nákladů spojených s odpojením od SZTE (což se bude odvíjet od rozsahu odstraňovaného zařízení), o rozsah odstraňovaného zařízení i o výši nákladů na případné zaregulování, jsou spory občanskoprávního charakteru, tj. tuto věc nepřísluší řešit stavebnímu úřadu.

K tvrzení odvolatelky ohledně „chybějícího“ vyjádření Státní energetické inspekce k záměru, odvolací správní orgán uvádí, že podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, je Státní energetická inspekce (SEI) je dotčeným orgánem při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních o povolení záměru změny způsobu vytápění budovy připojené na soustavu zásobování tepelnou energií, která vedou stavební úřady podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., jenž nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2024. Vzhledem k tomu, že žádost o stavební povolení byla podaná dne 17. 5. 2024, řízení tudíž bylo zahájeno před účinností nového stavebního zákona, proto se s ohledem na přechodná ustanovení nového stavebního zákona (viz výše) v předmětném řízení postupuje podle stavebního zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2023, kdy SEI nebyla ve stavebním řízení dotčeným orgánem. Požadavek odvolatele na doložení vyjádření SEI v předmětném řízení, nemá oporu v zákoně.

Námítka je nedůvodná.

- námítka – Nesoulad odpojení od SZTE s územní energetickou koncepcí hl. m. Prahy – Podle § 77 odst. 5 energetického zákona platí, že změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění

může být provedena pouze v souladu s územní energetickou koncepcí. Hlavní město Praha vydalo pro své území Územní energetickou koncepci hlavního města Prahy pro období 2013-2033 (ÚEK HMP), která obsahuje akční plán pro implementaci na období 2018-2022. Tento dokument za riziko považuje odpojování uživatelů od CZT (SZTE) a nárůst počtu lokálních zdrojů, navrhuje v rámci koncepčních dokumentů vytvářet podmínky pro další rozvoj sítí CZT (SZTE) a navrhuje průběžně vytvářet podmínky pro rozvoj využití CZT (SZTE). Odpojení stavby od SZTE je v rozporu s ÚEK HMP. Nesouhlasíme se závěrem stavebního úřadu, že nebudou prováděny zemní práce při odpojení od SZTE, Výše nákladů na odpojení počítá s kompletním vytěžením tepelné přípojky a zděného neprůlezného kolektoru. V další části námítky odvolatel opakovaně poukazuje na ustanovení § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb. a tvrdí, že z něj vyplývá nutnost zabývat se při odpojení rovněž odstraněním tepelné přípojky. V podmínkách pro provedení stavby není stanovena podmínka zpracování řádné a kompletní projektové dokumentace odpojení v úrovni realizační dokumentace se zásadami POV (projekt organizace výstavby), obsahující potřebný rozsah a harmonogram prací s ohledem na provozní podmínky SZTE, která musí obsahovat technický návrh, postup a harmonogram odpojení či změn obsahující zejména nutné stavební práce související s odpojením, demontáž sekundárních potrubních rozvodů a měřicího zařízení, zaslepení potrubí, doplnění teplonosné látky, návrh vyregulování otopného SZTE po provedených změnách, které mohou ovlivnit stabilitu provozu zbývajících rozvodného tepelného zařízení (RTZ), případně jiné práce, činnosti a technické zásahy související s odpojením konkrétního odběrného tepelného zařízení od RTZ tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost a plynulost dodávek tepelné energie ostatním klientům. Takovouto projektovou dokumentaci pak může zpracovat stávající dodavatel tepla, tedy společnost Veolia Energie Praha, a.s. jako účastník řízení na základě předchozí objednávky a na náklady odběratele, přičemž naplnění této podmínky pak má být v podrobnostech sjednáno v písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie. Společnost Veolia Energie Praha, a.s. je držitelem licence Energetického regulačního úřadu k výrobě a distribuci tepelné energie, tedy subjektem zcela způsobilým ke zpracování projektové dokumentace pro účely odpojení objektu od SZTE. S ohledem na skutečnost, že společnost Veolia Energie Praha, a.s. je stávajícím dodavatelem tepelné energie do předmětného objektu, je zcela jednoznačné, že tuto projektovou dokumentaci by měl zpracovat právě tento stávající dodavatel, s nímž je pro tyto účely uzavírána písemná dohoda. Zamýšlená stavba je vázána na technologické odpojení od SZTE, provedené úpravy (zalepení po přípojce), ovlivní provozně, funkčně a bezpečnostně zbytek RTZ, čímž dochází k přímému ovlivnění vlastnických práv účastníka řízení. Zásah do části RTZ v předmětném bytovém domě znamená zásah do již existující stavby CZT a s ohledem na provázanost celého systému SZTE může poškodit zbytek stavby CZT, jakožto i zbývajících rozvodný systém ovlivněním celé struktury a parametrů SZTE a především parametrů teplonosného média, a to zejména v následujících bodech: dojde k ovlivnění hydraulického vyvážení soustavy, k ovlivnění teploty média, k ovlivnění na účinné soustavy s dopadem na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla (tzv. KVET) na výrobním zdroji.

K souladu předmětných stavebních úprav s platnou územní energetickou koncepcí odvolací správní orgán uvádí, že územní energetická koncepce hlavního města Prahy (ÚEK MHP), která byla zpracována podle požadavků zákona o hospodaření energií (zákon č. 406/2000 Sb.) a schválena Radou HMP v roce 2005 ani po jejích aktualizacích pro období let 2013 – 2033 nadále neupřednostňuje žádnou z forem energie (elektřina, plyn, tepelná energie) pro vytápění staveb pro bydlení; jejím hlavním cílem je zajistit spolehlivé

a hospodárné zásobování a nakládání s palivy a energií v souladu s udržitelným rozvojem města, preferovány jsou pouze ekologicky šetrnější obnovitelné či druhotné zdroje před zdroji fosilního původu. ÚEK HMP v části „Rozvojové priority a opatření“, které souvisí s územním a stavebním řízením, za žádoucí označuje postupné zvyšování disponibilního výkonu zdrojů elektřiny a tepla přednostně na bázi obnovitelných a druhotných zdrojů s environmentálními přínosy a s ohledem na ekonomickou efektivitu, zdůrazňuje zajištění bezpečnosti a spolehlivosti zásobování energií, zachovává diverzifikaci a reálnou zastupitelnost jednotlivých zdrojů energie. V části 3.2.3 „Posuzování odpojování od systémů CZT v rámci stavebních řízení“ přílohy č. 5 je vyjmenováno, co žádost o odpojení standardně obsahuje, včetně doložení ekonomické výhodnosti vlastního zdroje, resp. ekonomické nepřijatelnosti připojení k systému CZT, rovněž je zde uvedeno „Vzhledem k tomu, že stavební úřad není subjektem, který by mohl rozporovat údaje uvedené v posouzení ekonomické výhodnosti, lze v tomto směru v současné době pouze doporučit zavedení metodiky, dle které by stavebníci v rámci přípravy dokumentace pro stavební řízení postupovali. Metodika by ovšem nebyla závazná.“ (Poznámka: místo pojmu centrální zásobování teplem se zkratkou CZT se nyní používá pojem soustava zásobování tepelnou energií se zkratkou SZTE.)

Z ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., zákona o ochraně ovzduší, ve znění účinném od 1. 1. 2017 vyplývá, že k posouzení toho, zda využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné, se prokazuje výhradně energetickým posudkem zpracovaným podle zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005 čj. 1 Ao 1/2005 - 98 vyplývá, že opatřením obecné povahy nelze ukládat povinnosti nad rámec zákona a podle názoru Ministerstva pro místní rozvoj nelze do územně plánovací dokumentace včlenit požadavek na povinné připojení k soustavě zásobování tepelnou energií. S ohledem na vymezení obsahu ÚEK HMP zákonem o hospodaření energií a nařízením vlády č. 232/2015 Sb., nemůže ÚEK HMP obsahovat požadavek na povinné připojení k soustavě zásobování tepelnou energií, ani ho neobsahuje. Z výše uvedeného vyplývá, že vlastní rozhodnutí o výběru druhu a formy energie je při splnění všech zákonných povinností plně na uvážení investora. Pro úplnost lze doplnit, že ÚEK HMP je strategickým materiálem, stavební úřad soulad s ÚEK HMP neposuzuje. Tento soulad je doložen v podstatě tím, že stavební úřad žádost vyřídí procesně správně v souladu se stavebním zákonem a údaje v ekonomickém hodnocení nerozporuje.

Ustanovení § 7 odst. 9 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, stanoví: „**Změna způsobu vytápění budovy připojené na soustavu zásobování tepelnou energií může být provedena pouze na základě povolení podle stavebního zákona a za podmínky, že nedojde ke zvýšení hodnot ukazatele energetické náročnosti budovy celkové dodané energie nebo primární energie z neobnovitelných zdrojů energie; to neplatí, pokud stávající způsob vytápění není možné nadále využívat. Splnění podmínky podle věty předchozí dokládá stavebník průkazem energetické náročnosti budov k žádosti o povolení. V případě budovy s více bytovými jednotkami, která je připojena na soustavu zásobování tepelnou energií, lze změnu způsobu vytápění povolit pouze pro celou budovu.**“

Jak již bylo uvedeno, ve spisovém materiálu jsou založeny dva průkazy energetické náročnosti budov (PENB), a to jak pro navrhovaný stav, tak i pro stávající stav, které byly zpracované oprávněnou osobou, energetickým specialistou. Z porovnání obou energetických průkazů vyplývá, že nedojde ke zvýšení hodnot ukazatele energetické náročnosti budovy ani u celkové dodané energie, ale ani u primární energie z neobnovitelných zdrojů energie, a tedy lze posoudit, že je doložen soulad s požadavky ustanovení § 7 odst. 9 zákona č. 406/2000 Sb. o hospodaření energií.

Navržené kotle nejsou stacionárními zdroji znečišťování ovzduší vyjmenovanými v Příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, naopak jsou nejmodernějším zařízením s velmi nízkými emisemi škodlivin, splňujícími požadavek nejpřísnější 6. emisní třídy NO_x. Z hlediska ochrany ovzduší stavbu posuzoval odbor dopravy a životního prostředí Úřadu městské části Praha 6, v závazném stanovisku (viz výše), v němž posuzoval i imisní zatížení lokality navrhovanou stavbou, v místě stavby zkoumal hodnoty koncentrací látek ve venkovním ovzduší, které mohou být předmětnou stavbou ovlivněny, přičemž zjistil, že hodnoty se pohybují pod stanoveným limitem se značnou rezervou, limit není překročen u žádné hodnoty. Konstatoval, že v případě instalace předmětných plynových kotlů *při odkouření nad střešní část objektu budou na okolní zástavbě dosahovány nízké imisní příspěvky a že vliv záměru se na ovzduší v dané lokalitě výrazným způsobem negativně neprojeví*. Z uvedeného je tak zřejmé, že s ohledem na parametry nově umísťovaného zdroje a jeho zanedbatelné příspěvky ke stávajícímu znečištění ovzduší v lokalitě záměru, ke zhoršení kvality ovzduší v daném místě nedojde. Tvzení odvolatele, že „*Umožnění dalšího zdroje znečištění v dané lokalitě přispěje ke zhoršení kvality ovzduší v místě instalace nového zdroje tepelné energie*.“ vzhledem k uvedenému nelze přisvědčit.

Odvolatel se dožaduje „uzavření dohody“, povinnosti, která by za určitých okolností vyplývala pro stavebníka z ustanovení § 77 odst. 4 energetického zákona, jež stanoví: „**Odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplotou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.**“ Citované ustanovení se týká se případu zdroje tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplotou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, což však – jak vyplývá z předloženého spisového materiálu – není posuzovaný případ.

K odůvodnění námitky v části týkající možného ovlivnění parametrů teplovodní soustavy či nutností zabývat se při odpojení rovněž odstraněním tepelné přípojky, odvolací správní orgán uvádí, že se jedná o opakující se námitky, které byly vypořádány výše (viz odůvodnění předchozí odvolací námitky).

K požadavku odvolatele na doložení dokumentace vypracované odvolatelem se odvolací správní orgán vyjádřil již výše a opakovaně uvádí, že stavební úřad řeší pouze ty otázky, které upravuje stavební zákon. Tvzení odvolatele, že *projektovou dokumentaci by měl zpracovat právě tento stávající dodavatel*, nemá oporu ve stavebním zákoně.

Námitka je nedůvodná.

Odvolací správní orgán nerozporuje obavy odvolatele týkající se vlivu odpojení bytového domu č. p. 1091 v k. ú. Dejvice od SZTE na provozuschopnost, případně funkčnost soustavy, ani to, že s odpojením bude třeba provést určité úkony ve vztahu k domu č. p. 1091 v k. ú. Dejvice (uzavření armatur, vytěžení přípojky, případné vypuštění teplotou látky či vyregulování soustavy), nicméně tyto činnosti nesouvisí s realizací stavebního záměru, ale jsou důsledky ukončení soukromoprávního vztahu mezi provozovatelem SZTE a odběratelem. Odpojení SZTE od bytového domu je logickým a nutným důsledkem výměny hlavního zdroje tepla podle § 77 odst. 5 energetického zákona a nemůže představovat neoprávněný zásah do soustavy SZTE ve vlastnictví odvolatele (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2019, čj. 6 As 304/2018-37, bod 20). Proto ani případné znefunkčnění SZTE nepředstavuje jednoznačný zásah do ní, který by měl být řešen v projektové dokumentaci k instalaci dvou kondenzačních kotlů na zemní plyn.

Odvolací správní orgán shledal pochybení v řízení, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Zjistil, že stavební úřad zařadil do okruhu účastníků řízení vlastníky sousedních nemovitostí, aniž by zkoumal, zda jejich vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno [§ 109 písm. e) stavebního zákona]. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že nikoliv. Stavebními úpravami souvisejícími se změnou zdroje vytápění, které zahrnují vyzdění vstupního prostoru s protipožárními dveřmi v 1. PP objektu, provedení drobných úprav pro přívod větracího a spalovacího vzduchu a pro odvod spalin, které budou vyvedeny nad střechu objektu, k dotčení vlastnických práv vlastníků sousedních nemovitostí nedojde. Jedná se o pochybení, které nemělo vliv na správnost napadeného rozhodnutí ani na jeho zákonnost. Vzhledem k tomu, že stavební úřad vlastníky sousedních nemovitostí zařadil do okruhu účastníků řízení a v řízení je obesílal, je povinen tak činit i odvolací správní orgán. Avšak s ohledem na ustanovení § 144 odst. 1 a 6 správního řádu, kdy se jedná o řízení s velkým počtem účastníků řízení a z důvodu zachování zásady hospodárnosti řízení, odvolací správní orgán toto rozhodnutí o odvolání doručuje vlastníkům sousedních nemovitostí v souladu s ustanovením § 144 odst. 6 správního řádu veřejnou vyhláškou.

Přezkoumáním napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán shledal, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo vydáno v souladu se zákonem. Nebyla zjištěna pochybení porušující práva účastníků řízení či jiná pochybení rozhodnutí a správního řízení, která by odůvodňovala odvoláním napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, změnit, či zrušit a vrátit věc k novému projednání.

S přihlédnutím ke všem skutečnostem shora popsáním odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Rozhodnutí se doručuje:

I. účastníkům řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatelům doporučeně, fyzickým osobám do vlastních rukou:

1. Ing. Pavel Rous, IDDS: vxvhvaq
sídlo: Na Blatech 453, 250 64 Měšice u Prahy
zastoupení pro: Mgr. Jakub Toman
2. Veolia Energie Praha, a.s., IDDS: y7vt83i
sídlo: Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1-Nové Město

II. ostatním účastníkům řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úředních deskách po dobu 15 dnů a podání zprávy o zveřejnění:

1. MHMP, úřední deska, Jungmannova 29, Praha 1, **s účinky doručení**
2. Úřad městské části Praha 6, úřední deska, IDDS: bmzbv7c
sídlo: Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6-Bubeneč
– má informativní charakter bez právních účinků doručení
(Úřad se žádá o zaslání dokladu o vyvěšení a sejmutí MHMP STR)
vlastníci sousedních pozemků a staveb na nich (pozemek parc. č. 627 se stavbou č. p. 2036, pozemek parc. č. 629 se stavbou č. p. 1092, vše v k. ú. Dejvice, Praha 6)

III. dále se doručuje:

Úřad městské části Praha 6, odbor výstavby, IDDS: bmzbv7c
sídlo: Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6, **spolu se spisem**

IV. na vědomí:

MHMP STR – spis